

SLÁVNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH B

Počas týchto dní vidíme na cintorínoch veľké množstvo ľudí, ktorí prichádzajú, mnohí aj zďaleka, k hrobom svojich blízkych aby hroby ozdobili kvetmi, vencami, zapálili sviečky a pomodlili sa pri nich. Je to pekný starodávny zvyk, no dnešný deň by sme sa mali zamyslieť nad podstatou slávnosti Všetkých svätých.

Dnešná slávnosť má trochu iný zmysel. V našom vierovyznaní sa modlíme: „Verím v spoločenstvo svätých.“ Čo to znamená? Je to oslávená Cirkev tých, ktorí nás predišli do večnosti tak, že žili a zomierali v povesti svätosti. Hovoríme tomu, že žili bohumilým, čiže svätým životom, a tak si zaslúžili večný život v spoločenstve s Bohom a všetkými oslávenými v nebi.

Prvá kategória boli odvážni mučeníci, ktorí neváhali podstúpiť aj najkrutejšie muky a odovzdať život za vieru. Státisíce starcov, dospelých mužov a žien či detí si zaslúžili pre vernosť viery veniec víťazstva, a tak potvrdili vlastnou, nie cudzou krvou, vernosť Kristovmu evanjeliu najmä v časoch prenasledovania.

Ďalšia kategória sú vyznavači, kde sú zastúpení otcovia i matky, robotníci i páni, slúžky i kráľovné, učenci i otroci. Kdekoľvek títo žili, tak svojim bezúhonným životom a vernosťou svojmu povolaniu dosvedčovali tiež vernosť evanjeliu.

Ďalšia kategória sú Bohu zasvätené osoby, pápeži, biskupi, kňazi, diakoni, rehoľní bratia či rehoľné sestry, laickí pracovníci, misionári... Len Pán Boh videl do ich životov, do ich služieb, koľko podali pohárov vody pre chorých a zomierajúcich, koľko vyronili potu a slz v ďalekých krajinách pri ohlasovaní evanjelia.

Ďalšia kategória sú cirkevní učitelia, ktorí spájali vedu s vierou. Sprístupňovali Božie slovo svetu, od negramotných až po univerzitných poslucháčov. Nehanbili sa obhájiť vieru a svoje presvedčenie aj pred najkritickejšími fórami. Chránili čistotu viery pred bludmi a hľadali pravdu.

Čo nám teraz žijúcim na tejto zemi chcú svätí odkázať? Aj my sme žili na tejto zemi tak ako vy, dotýkali sme sa zeme tými istými nohami ako vy, len naše srdcia a životy patrili Bohu. Preto nás vyzývajú k odvahe pri vyznávaní viery, pri plnení si každodenných povinností s láskou, aby sme sa viac namáhali pre záujmy Božieho kráľovstva a lepšie poznali a bránili pravdy viery. Nevyhovárajte sa, že sa to nedá v dnešnej uponáhľanej dobe, keď si hovoríme, že nemáme čas. V každej dobe to bolo ťažké, a predsa z lásky k Bohu to svätí vedeli dokázať, a tak dokážeme to aj my. Nebojme sa byť svätí, lebo svätí nie sú tí, ktorí majú okolo hlavy svätožiaru, obrátené oči k nebu a nič nerobia, iba sa modlia. To sú všetko

vyobrazenia umelcov na sochách či obrazoch. Každý jeden z nás má možnosť byť svätým tam, kde žije, kde sa nachádza, kde pracuje, kde študuje... Svätosť je môj osobný postoj voči Pánu Bohu, a to je možné kdekoľvek.

V krátkosti ešte spomeniem históriu dnešnej slávnosti. Pred viac ako 2000 rokmi dal v Ríme cisár Augustus vybudovať veľkolepý chrám, ktorý nazval Panteonom, čiže svätyňou zasvätenou všetkým rímskym bohom. O 600 rokov neskôr začali kresťania rozoberať túto stavbu na budovanie svojich domov a aby sa stavba zachránila, tak vtedajší pápež Bonifác VI. ju zasvätil úcte všetkých mučeníkov Ríma. Od toho času vznikol začiatok úcty nielen mučeníkov, ktorí zahynuli počas 300 ročného prenasledovania kresťanov, ale začala aj úcta neznámych vyznávačov, o ktorých ani nikto nevedel, hoci žili svätým spôsobom života v skrytosti. Od roku 835 sa tento sviatok začal sláviť 1. novembra.

Všetci svätí, orodujte za nás!

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.